

Marie Julie Jahenny

Autor: frater - 02/01/2019 01:38

Marie-Julie Jahenny (1850 – 1941)

Notatka biograficzna Marie-Julie Jahenny, – nazywana również: stygmatyczką La Fraudais, stygmatyczką bretońską, stygmatyczką z Blain – tłumaczenie z j. angielskiego

Marie-Julie Jahenny, mistyczka i stygmatyczka urodziła się 12 lutego 1850, w małej wiosce w Bretanii (w zachodniej Francji), zwanej Blain. Najstarsza z pięciorga dzieci, była wychowywana przez swoich prostych, dobrych rodziców w żywej wierze, z której znani są Bretończycy. Nasz Pan uprzywilejował ją wieloma łaskami od czasu jej Pierwszej Komunii Świętej. Wstąpiła do Trzeciego Zakonu Franciszkanów w wieku lat dwudziestu kilku.

Mając lat dwadzieścia trzy, w roku 1873, otrzymała dar stygmatów. Odtąd już aż do śmierci w 1941 nosiła na swoim ciele pięć ran Chrystusa Pana, były one bardziej widoczne niż u innych stygmatyków w historii Kościoła. Oprócz pięciu ran, Marie-Julie cierpiała rany zadane przez koronę cierniową na Głowie Naszego Pana oraz rany zadane przez Krzyż na barku, rany Jego biczowania, rany spowodowane przez liny, którymi był związany, jak również inne rany o charakterze mistycznym.

Odtąd, Marie-Julie żyła życiem cierpienia, jako dusza ofiarna w małym domku w wiosce La Fraudais, niedaleko Blain. Spełniała tym samym pragnienie Naszego Pana czynienia zadośćuczynienia za grzechy Francji i świata. Była uprzywilejowana częstymi wizjami Pana Jezusa i Matki Bożej, darem wizji proroczych. Prawda o ostrzeżeniach z Nieba, których była pokornym posłańcem, została potwierdzona przez jej charakterystyczną prostotę i uczciwość, jej wzorowe posłuszeństwo wobec kierowników duchowych i biskupa.

Z niezawodną dokładnością przepowiedziała dwie wojny światowe, wybór papieża Piusa X, różne prześladowania Kościoła, kary, i los odstępstwa od wiary przez Francję. Jej ostrzeżenia odnośnie czasów ostatecznych powinny być czytane przez wszystkich, „którzy mają uszy”.

gloria.tv/article/7MiYb4YxSPeu2iSP8fxks6W4g

Marie-Julie była cudem dla wielu naukowców, którzy badali ją nieustannie, pogardą dla niewierzących i dumnych, podziwiana przez jej wieloletniego przyjaciela, Monsignore Fourier, biskupa Nantes. Zmarła 4 marca 1941.

Ślepa, głucha, niema i sparaliżowana, w ostatnich pięciu latach swojego życia żyła przyjmując wyłącznie Najświętszy Sakrament. Miała wspaniały dar rozpoznawania Chleba Eucharystycznego od zwykłego chleba, obiektów, które zostały poświęcone i tych, które nie były, relikwii – umiała powiedzieć, skąd one pochodzą, rozumiała hymny i modlitwy liturgiczne w wielu językach. Podczas ekstaz była całkowicie niewrażliwa na ból i intensywne światło. Niektórym z tych ekstaz towarzyszyła lewitacja, w tym momencie była niezwykle lekka.

ourlady3.tripod.com/marie_julie.htm

www.todayscatholicworld.com/aug08tcw.htm

=====